

SVOBODA

Ročník CXXXIV
30 . dubna 2025
6. května 2025

18

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

80.výročí od ukončení 2.světové války

V letošním roce si připomínáme již 80.výročí od ukončení 2.světové války v Evropě a osvobození naší vlasti Rudou armádou a jejími spojenci. Naše úcta a vzpomínka patří všem, kdož položili za svobodu naší země vlastní životy. Před několika lety přišli komunisté se sympatickou iniciativou nazvanou Ani pomník bez kytičky. Na řadě míst se praktické realizace této výzvy ujmul i jednotlivci, třeba jen s rodinou nebo známými. Člověk nemusí být nutně členem členem politické strany nebo spolku, aby si sám nebo s blízkými přáteli důstojně nepřipomněl na veřejném místě osvobození naší vlasti a třeba i někde na venkově položil k malému pomníčku kytičku.

Pojďme si připomenout události a osudy lidí na Kladensku během 2.světové války. Obsazení zbytku českého statu německým vojskem 15.března 1939 a vyhlášení tzv. Protektorátu Čechy a Morava Adolfem Hitlerem následujícího dne, bylo začátkem nejtěžšího období novodobých dějin našeho státu.

Obsazování našich zemí však neprobíhalo 15.března 1939 celoplošně. Zatímco hlavní město Praha a ostatní česká města byla okupanty obsazena během 15.března 1939, zastavilo se německé vojsko na hranicích Kladna a přilehlých obcí - Rozdělův, Kročehlavy a Dubí. Jako by měli nacisté z místního dělnictva strach.Berlínský a vídeňský rozhlas dokonce do celého světa vysílal dezinformační zprávy o nepokojích na Kladně, o tom, "že bolševici zatopili doly a demontují hutní zařízení". V samotném městě panuje neslýchaný teror proti německému obyvatelstvu, nebo,"že se urputně bojuje dům od domu - zvláště pak o Německý dům v Kročehlavech"a další nepravdy. Německé listy v Reichu psaly o pětidením obléhání Kladna hrdinným vojskem, až bylo konečně dobyto.

Tímto tvrzením chtěli nacisté zdůvodnit případný krvavý zásah proti "rudému Kladnu". Samozřejmě, že nic takového se nedělo. Kladno bylo obsazeno s dvoudenním zpožděním 17.března 1939. Ještě 17.března přijel do Kladna oddíl říšské státní policie ze Saska pod vedením policejního majora Baiera. Spolu s ním přijel dosazený oberlandrát dr.Otto Meussel s referenty dr.Wohnortem a Schoferem. Pod jeho vedením byl v Kladně zřízen oberlandrát/úřad tzv.vrchního zemského rady/, jemuž podléhaly okresy Kladno, Slaný, Louny, Beroun a Rakovník, později i Kralupy n. Vltavou a Roudnice n. Labem, a to až do jeho rozpuštění v roce 1942. Příchod "ochránců nového pořádku" vítali na náměstí kladenští Němci výsostným symbolem Velké německé říše, květinami a praporky s hákovým křížem. Jednalo se především o vysoce postavené úředníky Poldiny hutě v čele s ing.Steinsdörferem, předákem nacistické strany NSDAP. Ti se snažili přítomné české obyvatele vyprovokovat k různým potyčkám, ale k tomu naštěstí nedošlo.

Proti odboji ze strany obyvatelstva, především komunistů, se nacisté pojistili rozsáhlou zatýkáací akcí pod krycím názvem "akce Gitter"/ "mříže", kterou provedly české úřady podle pokynů Němců. Díky evidenci příslušníků KSČ z doby 1.republiky a někdy i přílišné horlivosti četnických stanic bylo jen v Kladně zatčeno 237 lidí - z toho 153 členů KSČ, 77 německých antifašistů emigrantů a 10 Židů. Ve Slaném pak bylo zatčeno 117 osob, v Buštěhradě 95 komunistů apod. To překvapilo i samotné Němce, a tak pro velké množství zatčených bylo nařízeno provést revizi a ponechat ve vazbě pouze říšskoněmecké emigranty, politicky činné Židy, a z českých komunistů ty, kteří byli až do svého zatčení eminentně činní. Zatčení byli rozmístěni do ubytoven v Dubí a Kročehlavech, ve Slaném pak do hotelu Pošta.. V následujících dnech začalo jejich částečné propouštění a během dubna se všichni vrátili do svých domovů.

Velký význam pro rozvoj odbojového hnutí na Kladensku měla široce organizovaná podzemní činnost komunistů, řízená až do února 1941 l.ilegálním ústředím vedením KSČ. To vzniklo již koncem listopadu 1938. Skupina, která byla pověřena jeho vytvořením byla 10. dubna 1939 při pokusu o přechod do Polska zatčena /A.Zápotocký, J.Dolanský, L.Kopřiva a G.Kliment/. Základem práce nižších ilegálních organizací byly krajské organizace, z nich ta kladenská zaujímal celou rozsáhlou oblast předválečného II.kraje KSČ, kam patřily okresy Kladno, Slaný, Nové Strašecí, Rakovník Louny, Kralupy n.Vltavou a Libochovice. První ustavující krajského vedení se konala za účasti člena ÚV Otty Synka v Kladně v hostinci na Letné a řízení práce stranyv kraji se ujal Jan Tomaško, kterého brzy vystřídal Miloslav Sailer, ve funkci instruktorů postupně působili Ladislav Ševčík, Dušan Šubert, Fr.Nedvěd a St.Brunclík. Schůzky krajského vedení se konaly v Podkozí u Unhoště, v hostinci Rozvědčíka u Nezabudic na Křivokládku i na jiných místech. V restauraci U lodě byla zřízena přepážka pro ilegální tisk a krajské vedení disponovalo i rozmnožovací technikou, kterou organizoval Fr.Křížek.

V době - od července 1939 do podzimu 1940 - stál v čele krajské organizace KSČ Ladislav Ševčík, jedna z nejvýraznějších postav kladenského odboje. Na podzim roku 1940 působil v Brně, kde však byl v červenci 1941 zatčen a převezen k výsledkům do Kladna. Zde se mu však podařilo uprchnout z bývalé II.měšťanské školy chlapecké, dočasný úkryt nalezl u rodiny Paterových v Unhošti. odkud přes Prahu unikl opět na Ostravsko. Na začátku roku 1943 byl při přestřelce s gestapem těžce raněn a 17.2.1943 zemřel. Přestože bylo při akci Gitter zatčeno mnoho komunistů, objevily se již kolem 22.března 1939 na různých místech letáčky s československou vlajkou a heslem "Nedáme se", vyšlo první číslo ilegálního časopisu Kladivo v Poldině huti a o něco později i časopis Oheň v Pražské železářské společnosti v Kladně.

Vedle KSČ vznikly již v roce další odbojové skupiny, složených z navzájem známých lidí, kteří se nehodlali smířit s nacistickou okupací a rozhodli se bojovat za osvobození naší vlasti. Převážná většina těchto organizací, i díky zatýkání, ukončila svoji činnost již koncem roku 1942 a jen ojediněle se po těžkém úsilí obnovila jejich činnost koncem roku 1944 nebo na počátku roku 1945. Z nejvýznamnějších to byla Obrana národa, která však byla v důsledku zatýkání koncem roku 1939 na Kladensku zcela rozbita a do odboje již příliš nezasahovala. Velitelem okresu Kladno byl špkt.Tichý, po něm pplk.Stříbrný. Vedení Obrany národa, ilegální Politické ústředí a Petiční výbor Věrní zůstaneme si stanovily společný řídicí orgán tzv.Úvod/Ústřední vedení domácího odboje/. V polovině roku 1941 vytvořil spolu s II.ilegálním vedením KSČ Ústřední národně revoluční výbor Československa. Na Kladensku do ÚVODu byli zapojeni pplk.Stříbrný, prof.Kleiner a dr.Foustka. Gestapo sítě ÚVODu však soustavně do roku 1943 rozbíjelo.

Pokračování na str.2

STALO SE V KVĚTNU.

1.máje na Kladně

Prvním kvěťovým dnům jsme říkali „slavné májové“. Svátek práce slaví dnes už jen levicová menšina. Dnes se píše, jak to bylo strašné. Museli jsme do průvodu, povinně jásat, kdo nevyvěsil vlajky, musel na kobereček. Mám zcela jiné zkušenosti. Lidé chodili rádi, celé kolektivy továren či úřadů, sportovní oddíly - byla legrace, muziky, slavnostní nálada. Snad jen nosičům transparentů bolely ruce, po průvodu se nemohli bavit po svém - bylo nutno je vrátit a uložit na příště. A výzdoba - dělali jsme ji rádi, patřila ke slavnostním dnům. A pokud jsme do průvodu nechodili, přišli jsme přesto také, na půl ucha vyslechli projevy, vždy se našel někdo, koho jsme dlouho neviděli a bylo o čem popovídat.

Ať už slavíme 8. či 9. května, připomínáme si dobu ukončení nejhorší války, nejhoršího lidského utrpení, ztrát i hrdinství moderních dějin. Náš dnešek, celý náš život umožnil den osvobození, od kterého letos uběhne už 80 let. V Plzni jsou připraveni. Muzeum americké armády a nebývale velké průvody techniky i statistik vzdají hold Americe. Jsem si samozřejmě vědom, že osvobození Plzně se nerodilo až v květnových dnech, ale už na plážích Utah a Omaha při operaci Overlord a v bojích o přechod Rýna, kde padlo mnoho dobrých Američanů. V době, kdy článek píšou samozřejmě nevím, zda naše vládní garnitura připomene tisícinásobně vyšší oběti národů tehdejšího Sovětského svazu, padlých za naši svobodu. Doufám jen, že důstojná připomínka nezůstane jen na KSČM a levici. Budme vděční všem a připomínejme to znovu a znovu dnešním poválečným generacím.

Samozřejmě také vzpomínáme na hrdiny Pražského povstání 5. až 9. května, kteří položili život za naši svobodu. Účastnilo se jí přímo či nepřímo výrobou zbraní také mnoho Kladeňáků, zejména poldováků. Nejznámější kladenskou obětí se stal fotbalista František Klož.

Nikdo nezpochybňuje Maovu zásluhu o osvobození Číny. Ale to, co provedl 16.5.1966 vyhláškou o tzv. kulturní revoluci, znamenalo genocidu vlastního národa. Velký skok měl pozvednout ekonomiku, přivedl ale do země hladomor, boj špiček o moc. Z tisíců mladých mužů vytvořil Mao Rudé gardy, které terorizovaly, vyžívaly se ve veřejném mučení a popravách. Celá země musela držet v rukou rudé knížky s myšlenkami „velkého kormidelíka“, propaganda byla všemocná. Cílem bylo zničit vykořisťovatelskou třídu cestou zničení staré kultury, tradic, způsobů a zvyků. Zase se jednou páliły knihy, ničila umělecká díla, bořily chrámy. Trvalo to zhruba tři roky. Když se podíváme na obraz dnešní Číny, zůstává nám rozum stát, kam až se až dostala. Stavebnictví, průmysl, technika vojenská i civilní, gigantické dopravní projekty ji řadí právem ve světové velmoci. Řekl bych, že velkou zásluhu na tom má nejen tvrdé vedení země, ale hlavně houževnatý a pracovitý čínský lid.

Heydrich přišel v září 1941, zavedl stanné právo a preventivní popravy, teror. 27.5.1942 mu Gabčík s Kubišem vystavili konečnou. Kdo spočítá oběti, šly potom do tisíců! Ale jak pravil pan Smolík ve filmu „Vyšší princip“ - smrt tyrana byla spravedlivá. Nedávno jsem na internetu četl rozhořčené povídání bývalého manžela paní Bílé. Jaká že to byla herecká garnitura, do jednoho přišli do Národního a hajlovali, fuj! Zajímalo by mě, jak by se v jejich situaci on zachoval. Do sedadel divadla totiž byli povoláni jmenovitě všichni významní kulturní činitelé s tím, že pokud se nedostaví a nezvednou ruku, budou popraveni pro schvalování atentátu. A taky že by byli – denně byly vylepovány

seznamy dalších popravených. Stovky příbuzných a pomocníků atentátníků nechal hromadně popravit v Mauthausenu šéf gestapa Gemke. Marně jsme žádali o jeho vydání, dožil klidně v NSR.

Pýcha hitlerovské mariny, největší křižník světa Bismark s největším výtlakem, nejvyšší rychlostí, opláštěný novým druhem oceli, byl vyslán k ničení konvojů. Cestou zničil anglický křižník Hood, ale byla to jeho labutí píseň. Obklíčen desítkami lodí, po zásahu kormidla zbaven manévrování šel ke dnu 27.5.1941. První velký úspěch

Británie v obranné válce, prvé varování Třetí Říši.

Vzpomeňme také prvního úspěšného výstupu na nejvyšší horu světa Everest. Stalo se tak 29.5.1953. Edmund Hillary a Tenzing Norgay byli oblečení a vybavení tím, co doba umožnila. Od té doby se změnilo mnohé. Prý už na vrcholu stálo víc než 11.000 muže i žen, mezi nimi i Češi. Vládné komerce, peníze za povolenky putují do kasy Nepálu. Vybavení alpinistů tehdy a dnes se nedá srovnávat. Mezi ledem a sněhem se ale kupí nejen odpadky, ale také těla lidí, které hora zahubila a nevydala pozůstalým.

Pavel Hruban

80.výročí od ukončení 2.světové války

Pokračování ze str.1

Spojení Kladna se zpravodajskou skupinou Obrany národa /Mašín - Balabán/ zprostředkovával učitel Václav Holna z Rozdělova a manželé Bílkovi. Do protiněmeckého odboje se zapojily i další skupiny např. sokolská Župa Budečská, která byla napojena na ilegální organizaci Jindra - spojkou byl Hynek Huml. Pomocí této organizace měli být po atentátu na Heydricha přesunuti Josef Valčík, Jaroslav Švarc, Jan Hrubý a Josef Bublík, dále pak Berní správa, skupina Pálek, Černý kurýr, skupiny vydávající ilegální časopis "V boj" - ten byl do Kladna doporučován od konce března 1939 Gustavem Kačerovským z Prahy a později Arnoštem Škorníčkou z Kročehlav. Oba dodávali časopis do papírnictví Antonína Hlouška, odkud byl rozšiřován dále. /Odtud byl rozšiřován i ilegální tisk "Isno"- Informační služba národního osvobození - spolu s manželkou Marií./ Na Kladensko dodával časopis "V boj" i plk.Lexa-Lípa, zapojený na skupinu INKA. V dubnu 1940 bylo spojení se skupinou V boj přerušeno a již nenavázáno. Kapitán Nemo - jejím cílem bylo sledovat činnost Němců v Protektorátě, pořizovat seznamy jejich spolupracovníků, důležité údaje o hospodářském vývoji v Protektorátě, o průmyslové výrobě a zjišťovat zprávy vojenského významu. Na Kladensku byla na organizaci napojena skupina v Rozdělově, jejímiž členy byli V.Holna, J.Houžvička,L.Šustr a J.Hartman. Údajně z bytu V.Holny vysílal na podzim 1940 škpt.V.Morávek. Kromě této činnosti a ukrytí R.Volka z Prahy se nepodařilo zrekonstruovat činnost této skupiny v Rozdělově.

Kromě těchto větších a významných skupin odboje,působila na Kladensku ještě mnoho místních organizací a jednotlivců. Např. se skupinou Radoslava Seluckého spolupracoval učitel Miloš Balcar, který dodával skupině informace o výrobě pancéřových desek v Poldi hutí a o klikových hřídelích pro Junkersovy závody v Berlíně. Pravděpodobně z Kladna byla potvrzena existence laboratoře v Peenemünde, kde se vyráběli V-1 a V-2. Ilegální organizace"Nejvyšší rada vojáků a pracujícího lidu" vznikla jako nástupnická organizace Obrany národa. Byl vytvořen řídicí štáb ve složení por.Gustav Kugler, škpt.Tovarov, JUDr.Radim Foustka a další. Organizačně byly vytvořeny úseky v různých závodech a ustanoveni jejich vedoucí.V květnovém povstání 1945 se organizace snažila omezit revolucnost lidí. Svoji pasivitu zdůvodňovalo nedostatkem zbraní a nutností hlídat německou posádku v Kladně. Ve stejném duchu pracovala i ilegální organizace "Vojtěch",založená v dubnu 1945 pod krycím jménem generála Julia Fischera. Byla napojena na skupinu"Generál Alex"Praha. Skupina "Zimní brigáda"-oddíl Bílá růže-působila na Kladně od srpna Velitelem 9.oddílu 1.čety kraj Kladno byl Josef Houda se spolupracovníky Antonínem Vackem a Václavem Krejčou. Pracovali v Pražské železářské společnosti v Kladně,ale v dubnu 1945 byli zatčeni. Jednotlivci pak pomáhali rodinám zatčených, v sokolovně pak například paní A.Holečková s dcerou Marií umožňovali vězněným hovory s příbuznými.

Středem pozornosti celého národa i zahraniční veřejnosti se Kladno stalo na počátku června 1939. V noci ze 7.na 8.června 1939 zatřelili dva studenti kladenské průmyslovky, Jan Smudek a František Petr, v blízkosti kladenské reálky vrchního strážmistra německé pořádkové policie Wilhelma Kniesta. Tento čin způsobil, že Němci odhodili dosavadní masku korektnosti a rozpoutali proti Kladnu nevídaná odvetná opatření. Již časně ráno přijela do, Kladna z Prahy vyšetřující komise, složená z vybraných odborníků krimi a gestapa. Když potom dorazil do Kladna v devět hodin osobně státní tajemník při úřadu říšského protektora a velitel německé policie a SS v protektorátu Karl Hermann Frank, začaly se dít věci. Na jeho příkaz vyhlásil představitel kladenského oberlandrátu Otto Meussel **nad Kladnem a přilehlými obcemi/ Kročehlavy, Rozdělov, Dříň a Dubí/ jako prvním městem v protektorátu stanné právo.** Němci uzavřeli veškeré veřejné místnosti včetně škol, kin a divadel, vyhlásili zákaz shromažďování pod širým nebem a zákaz zdržovat se venku v čase od osmi večer do pěti ráno, městu byla uložena peněžitá pokuta půl miliónu korun, kterou měli splácet bohatí Židé a Benešovi uolupenci. Nacisté totiž považovali za Kniestovy vrahy příslušníky probenešovského odboje. To nejhorší však ještě mělo přijít. Celé městské zastupitelstvo v čele se starostou Františkem Pavlem bylo sesazeno a na radnici byl Němci dosazen vládní komisař NSDAP ing. Steindöfer.

Následně pak zvláštní komando gestapa z Prahy zatкло přes 100 lidí, příslušníků všech vrstev /sokolové, příslušníci nejrůznějších spolků a představitelé politických stran, celá kladenská elita/, včetně celého kladenského zastupitelstva v čele se starostou

Františkem Pavlem. Nejprve je mučili a vyslýchali na nové Amálce. Pak je přesunuli do sousední školy. Cestu od jedné školy, kde byl výslech ,ke druhé, kde byli zavřeni, museli překonat po čtyřech, přičemž je strážný neustále pobízel bodáním bodáku do stehen. /Zmíněnou školou byla obecní škola v Amálské ulici, která po uzavření a vyklizení sloužila nacistům jako provizorní věznice/. Nikdo je nesměl navštěvovat, jen jídlo směly ženy a matky nosit ženě školníka, která obětavě zprostředkovála komunikaci mezi zajatými a jejich rodinami. Nejistotu a dohady vězněných přerušil během soboty 10.června příkaz k nástupu. Ten se týkal pouze mužů, kteří byli pozatýkáni jako veřejní činitelé. Ti usedli ve večerních hodinách do tří nákladních aut přikrytých plachtou a byli převezeni do brněnské pevnosti Špilberk. Jeden nadporučík pořádkové policie, který měl odvézt rukojmí do Brna na Špilberk, prý dostal děsivý rozkaz, aby během transportu odpojl poslední vůz a převážené,starostu a dva komunisty, dal "při pokusu o útěk" zastřelit. Ten

se zoufalý obrátil na oberlandráta dr.Meusela s prosbou o radu. Meusel mu mohl jen odpovědět, že se rozkaz nesmí uskutečnit, a tak při převozu na Špilberk k žádnému incidentu nedošlo. Podmínky, v nichž museli kladenští vězni na Špilberku přebývat, byly nesnesitelné. Celé dny trávili na chodbě věznice a nesměli se hnout z místa. Nacisté neměli s vězni žádné slitování. Bez příčiny byli kopáni, fackováni, jak byli strženi k zemi, tam jim pak těžkými botami šlapali po prstech, až jim byly drceny klouby. Krom toho si starostu Františka Pavla, tehdy již staříckého pána, dobírali kvůli jeho otlejší postavě a trhali a škubali mu vousy. Starosta snášel mučení až do neděle 11.června 1939, ten den se našlo jeho tělo na dlažbě před pevností pod otevřeným oknem ve druhém patře. Pádem z něj se zabil. Ve stejný den byl pak zastřelen i další zadržený Kladeňák, nedoslýchavý městský zedník František Lauda. Vyprávění o smrti starosty F.Pavla a F.Loudy se u jednotlivých lidí rozcházejí. Starosta František Pavel a František Louda byli prvními oběťmi z řad kladenských občanů. Ostatní vězni zůstali na Špilberku až do pondělí 12.června 1939, kdy byli odtud rozvezeni do koncentračních táborů v Mauthausenu, Dachau, Oranienburgu, Buchenwaldu. Někteří byli po několika měsících propuštěni, aby pak byli znovu zatčeni a převezeni opět do KT. Mnozí z nich, kteří se vrátili domů až po osvobození s podlomeným zdravím, nebyli pak schopni vykonávat své povolání.

Nejhorší pro rodiny zatčených bylo, že ke starostem o své blízké se přidala i bída. Nikdo je nechtěl podporovati, neboť i jejich podpora byla trestána. Přesto se však mezi lidmi uskutečňovaly sbírky na jejich podporu. Byli to i někteří lidé z akciové společnosti Melantrich v Praze, ale hlavně primátor hlavního města Prahy dr. Zenkl, který přestože již byl sledován Němci, předal kladenskému funkcionáři několik tisíc korun, který je tajně převezl na Kladno a posléze byly rozděleny do rodin. Těm tento čin dodal vědomí a síly, že nejsou opuštěny. J.Kústka Pokračování v příštím čísle

Násilí? Incident kolem STAČILO! dokonal ministr Rakušan

Na předsedu STAČILO!Sterzika (alias Vidláka) se zaměřil již několikrát trestaný influencer Oganესjan. Chtěl ho vylákat k podpisu smlouvy, ale nakonec z toho byl jen zbytečný výjezd. Podařilo se mu ale izolepou přelepit kus SPZ na autě a pak na předsedu poštvat policii. Aférou se začala zabývat také europoslankyně Konečná. A nakonec dostala z Víta Rakušana odpověď. Parlamentní Listy.cz 4

O víkendu se předseda politického uskupení STAČILO! svěřil se svou zkušeností s influencerem Oganესjanem, který se ho snažil vyprovokovat příslibem peněz na kampaň. Přislíbeno mělo být 600 000 Kč od vlasteneckého spolku. „Když jde o takovou částku, chceme se potkat s celým vaším uskupením. Na místě můžeme vyplnit papíry, ať si můžeme dohlídnout na to, že je všechno správně, my pěkně poděkujeme za podporu, ale až budou smlouvy schváleny, pak se může platit. Dvojnásobně jsme se chtěli s těmi lidmi potkat, protože tak velká částka zavání provokací.“ popsal Vidlák své zkušenosti.

S Petrou Rédovou, která taktéž bude kandidovat za STAČILO!, se dostavil na místo, kde měl podepsat dokumenty a setkat se se spolkem, který byl ochotný částku poskytnout. „Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že to celé organizoval Oganესjan a snažil se nás tím nachytat podobně jako to kdysi pravda a láska udělala s Jiřím Dolejšem. Zkusit nabídnout peníze, to v této zemi přece vždycky funguje, natočit si to a pak to vítězoslavně zveřejnit. Jo, když mohou volby něco změnit, zkoušejí je zakázat. A když si na to netroufnou, alespoň budou dehonestovat kandidáty,“ zjistil na místě. Když provokace nevyšla, došlo dle Vidláka k tomuto. „Mimochodem, víte, co udělali, když zjistili, že si na nás (kromě zbytečného výjezdu) nic nevezmou? Co udělali, když zjistili, že se nenecháme vyprovokovat? Přilepili mi na přední SPZ malý kousek černé izolepy, kterým změnili číslici. A když jsme pak odjeli, poštlvali na nás policii a užívali si ten přestupek, že jsem si před jízdou nezkontroloval vozidlo. Ano, fakt jsem si toho nevšiml.“ Sterzik pokládá Oganესjanovu roli za stejnou, jakou měl Pravý sektor na Ukrajině: „Vyprovokovat násilí a pak křičet jak to bylo nevyprovokované.“ Dodává, že se pak vládní politici nemohou divit, že chtějí změnu systému, když ten funguje pro Oganესjana a jemu podobně.

„Nemusím zdůrazňovat, že Oganესjanova parta se cítila naprosto beztrestně a v pohodě. To jen, abyste věděli, jak vypadají budoucí majdanisté a jak se to dělá, že odlifrujete celý národ do války, která nemusela vůbec být. Začíná to totiž beztrestnými Oganესjany a končí to tím, že naše děti půjdou na frontu… Proč? Protože to režim dopustil. Protože nebránil bezúhonné občany, ale bránil budoucí prapor Azov… Takový dobrý skutek bude spolehlivě po zásluze potrestán. Stačí nedělat nic a dívat se jinam. Stačí dělat, že se to vlastně nikoho netýká,“ varoval Vidlák.

Tím, co „dokázal“, se začal chlubit i Oganესjan. Že Vidláka s Rédovou napálil, že jim bude kvůli upravené SPZ zakázáno řízení vozidel a že je „dotáhli přes půl republiky“. Čehož si všimla lídryně kandidátky STAČILO!, Kateřina Konečná. Že policie toleruje zneužívání svého jména k Oganესjanovu obohacování se jí zdá pozoruhodné. Připomenula také, kolikrát se Oganესjan dostal do střetu se zákonem a jaké kauzy má za sebou. „A policii to očividně vůbec nevadí… Přitom on i jeho skupina několikrát použili trik s úpravou SPZ na cizím autě a opakovaně přivolali policii na někoho jiného. Ani se tím ve svém obsahu nijak netají. Co bude dál? Zneužívají bezpečnostní sbory, resp. jejich členy k vlastnímu obohacení a k útokům na názorové oponenty, to tu ještě nebylo…“ míní Konečná. Na to, co na to říká, se zeptala ministra vnitra Víta Rakušana a také policie. „Přijde mi fascinující, že zde jistý pán, který je očividně profesionální zločinec, pod smyšlenou historkou a s falešnou identitou vyláká někam opoziční politiky (což je samozřejmě podvod), následně je napadá, mění jim SPZ na autech (a myslí si, jak geniálně to provedl), využívá městskou policii k jejich konfrontaci a poté z celé akce vytvoří videa, za která si nechává platit — a nikomu to nevadí?“

Od Víta Rakušana odpověď nepřišla, Konečná se ptala znovu. „Nebo z toho máme ve spolupráci s kolegy opravdu udělat interpelaci? Jak je možné, že zde působí několikrát trestaný recidivista, který za vašeho dozoru zneužívá bezpečnostní sbory k vlastní podnikatelské činnosti? Vysmívá se státu a beztrestně útočí na opoziční politiky? Jsou snad opoziční politici považováni za lovnou zvěř, na kterou je povoleno páchat podvody, další trestné činy a přestupky?“ Na to už Rakušan odpověděl. O Oganესjanovi však ani slovo. „Paní Konečná, časy, kdy komunisté úkolovali ministra vnitra a ten zase policii, jsou dávno pryč, a já doufám, že nenávratně. Máte-li výhrady k práci policie, postupujte prosím jako každý jiný občan: Obratťe se na interní inspekci policie, nebo na Generální inspekci bezpečnostních sborů. Smiřte se zkrátka s faktem, že na vntru už nesedí žádný váš soudruh Kincl,“ vzkázal Rakušan, který zároveň Konečnou obvinil z komunistických manýrů.

K tomu se přidala i Danuše Nerudová. „Komunistka každým coulem. Naštěstí ty doby, kdy „úkolovali“ ministra vnitra a policii, jsou dávno pryč. Tak nedovolme, aby se komančí do sněmovny vrátili.“

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz *MIČ 47 Nevyžádané příspěvky se nevracejí*